

31 Μαΐου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 277/94)

5 Διορισμοί/Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία και αρχαιότητα — Τρόπος καθορισμού της αξίας και βαρύτητα της αρχαιότητας — Ενιαίο μέτρο κρίσεως των υποψηφίων — Δεν παραβιάστηκε στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις — Προσωπικές γνώσεις των μελών του διορίζοντος οργάνου γύρω από τους υποψηφίους — Κατά πόσο μπορούν να χρησιμοποιηθούν — Νομολογία και η εξετασθείσα υπόθεση.

10 Ο αιτητής προσέφυγε κατά της προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους σε Διοικητικό Λειτουργού 1ης Τάξης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15 1. Το δικαστήριο έχει εξετάσει το περιεχόμενο των φακέλων των εμπιστευτικών εκθέσεων τόσο του αιτητή όσο και του ενδιαφερομένου μέρους, καθώς και τα κριτήρια των προσόντων και της αρχαιότητας και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η κατάληξη του Συμβουλίου της Αρχής ότι οι δύο υποψήφιοι είναι περίπου ίσοι ήταν εύλογα επιτρεπτή. Οι δύο υποψήφιοι είχαν τα ίδια προσόντα και
20 την ίδια αρχαιότητα και περίπου ίσοι όσον αφορά την αξία. Οι ελάχιστες διαφορές μεταξύ τους είναι οριακής σημασίας που δεν μπορούν να ανατρέψουν το συμπέρασμα του Συμβουλίου της Αρχής. Η αξία του υπαλλήλου κρίνεται με βάση τη γενική αξιολόγηση στις επίσημες εμπιστευτικές εκθέσεις και όχι με βάση τη βαθμολογία στα επί μέρους στοιχεία. Εξάλλου δεν υφίσταται αρχή δι-
25

καίου που να καθιστά την αρχαιότητα (και στην παρούσα περι-
πτωση πρόκειται για διαφορά στην ηλικία μόλις 18 μηνών), ανε-
ξάρτητα από τη φύση της προσφοράς και επίδοσης του υπαλλήλου,
αυτοτελές στοιχείο κρίσης του υπαλληλικού προσωπικού δημο-
σίας αρχή ή οργάνου.

5

2. Εν προκειμένω στην απόφασή του το Συμβούλιο της Αρχής ανα-
φέρεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ασκεί σημαντικά καθήκοντα
περιλαμβανομένης της σύνταξης και εφαρμογής νομοθεσίας που σε
ορισμένους τομείς είναι αρκετά πολύπλοκη. Η αναφορά αυτή του
Συμβουλίου δεν μπορεί να υποδηλώνει ότι δεν έλαβε υπόψη και τα
καθήκοντα του αιτητή. Εξάλλου στα σχέδια υπηρεσίας τόσο στα
καθήκοντα όσο και στις ευθύνες αναφέρεται ότι για την εκτέλεση
της εργασίας αναλαμβάνει την εφαρμογή της νομοθεσίας και μετα-
ξύ των προσόντων το ίδιο σχέδιο υπηρεσίας απαιτεί πολύ καλή
γνώση και ικανότητα εφαρμογής της Νομοθεσίας και των Κανони-
σμών της Αρχής. Η αναφορά του Συμβουλίου στα καθήκοντα του
ενδιαφερόμενου μέρους ήταν εύλογη και επιτρεπτή και δε συνι-
στούσε προσβολή του ενιαίου μέτρου κρίσεως των υποψηφίων.

20

3. Από τα πρακτικά της συνεδρίας του Συμβουλίου της 29/1/94 φαίνε-
ται ότι το Συμβούλιο στη διαμόρφωση της τελικής του απόφασης
έλαβε υπόψη, σε κάποιο βαθμό, τις προσωπικές γνώσεις μελών του
όσον αφορά την εργατικότητα, την υπευθυνότητα και τις διοικητι-
κές ικανότητες ενός των υποψηφίων, δηλαδή του ενδιαφερόμενου
μέρους, αναφέροντας και τη σχετική αιτιολογία της τέτοιας γνώσης.
Κατόπιν εξέτασης του θέματος αυτού και κατόπιν μελέτης της νο-
μολογίας το δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα, υπό τις περι-
στάσεις της παρούσας υπόθεσης, ότι η ακολουθηθείσα διαδικασία
στο θέμα αυτό από το Συμβούλιο ήτο εφικτή και εύλογη και δεν
μπορεί να θεωρηθεί ως ικανοποιητικός λόγος ακύρωσης της διοι-
κητικής πράξης.

30

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*

35

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Roussos (1987) 3 C.L.R. 1217,

40

Στυλιανίδου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1993) 4 Α.Α.Δ. 1835,

Savva v. Republic (1980) 3 C.L.R. 675,

Frangos v. Republic (1970) 3 C.L.R. 312,

Angelidou and Others v. Republic (1982) 3 C.L.R. 520,

5   *Ierides v. Republic (1980) 3 C.L.R. 165.*

Προσφυγή.

10   Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Λιμένων Κύπρου με την οποία προήχθη στη θέση του Διοικητικού Λειτουργού 1ης τάξης το ενδιαφερόμενο μέρος αντί ο αιτητής.

A. Ευσταθίου, για τον Αιτητή.

15   *A. Λικούργου, για την Καθ' ης αίτηση.*

A. Παναγιώτου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

20

       ΚΡΟΝΙΑΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής Γιάννης Κουρσάρος, ένας από τους έξι προσοντούχους υποψηφίους για προαγωγή στη θέση του Διοικητικού Λειτουργού 1ης τάξης στην Αρχή Λιμένων, αμφισβητεί, με έρεισμα το θιγέν από τη μη επιλογή του συμφέρον, το διορισμό ενός άλλου υποψηφίου, του Λευτέρη Παπακυριακού, και επιζητεί την αναθεώρηση της σχετικής απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της καθ' ης η αίτηση Αρχής, που λήφθηκε στις 29/1/94.

25

       Η καθ' ης η αίτηση Αρχή αποτελεί νομικό πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου και ασκεί δραστηριότητα και εξουσία δύναμι του περί Αρχής Λιμένων Κύπρου Νόμου αρ. 38/73 και τη βάσει τούτου εκδοθέντων Κανονισμών.

30

       Στις 30/12/1993 ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής υπέβαλε σημείωμα με αρ. 107/93 για την πλήρωση της θέσης του Διοικητικού Λειτουργού Α'. Η θέση αυτή είναι θέση προαγωγής και δημιουργήθηκε με τον προϋπολογισμό της Αρχής για το έτος 1991. Στο ίδιο σημείωμα ο Γενικός Διευθυντής ανέφερε ότι έξι (6) από τους υπαλλήλους της Αρχής που υπηρετούσαν στη θέση Διοικητικού Λειτουργού, συμπεριλαμβανομένων του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους, πληρούσαν τις απαραίτητες προϋποθέσεις και μπορούσαν να θεωρηθούν σαν υποψήφιοι για προαγωγή.

35

40

       Σε συνεδρία του στις 14/1/94 το Διοικητικό Συμβούλιο της

Αρχής αποφάσισε να καλέσει και τους έξι (6) υποψηφίους σε προφορική εξέταση στις 26/1/94. Η αξιολόγηση του Συμβουλίου κατά την προφορική εξέταση τόσο του αιτητή όσο και του ενδιαφερόμενου μέρους, ήταν η ίδια και χαρακτηρίστηκε σαν “πολύ καλή”. Μετά την προφορική εξέταση των υποψηφίων κλήθηκε από το Συμβούλιο ο Γενικός Διευθυντής για να προβεί σε συστάσεις. Πράγματι ο Γενικός Διευθυντής συνέστησε εξ ίσου τόσο τον αιτητή όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος. Στην επόμενη συνεδρία του στις 29/1/1994 το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής με πλειοψηφία 5 προς 2 αποφάσισε την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους, αφού αξιολόγησε και συνέκρινε τους υποψηφίους.

Το ακόλουθο είναι απόσπασμα από τα πρακτικά της πιο πάνω συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής:

“2.3.6.2 Ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος και οι κ.οι Γ. Γαλαταριώτης, Λ. Κουζαπάς και Θ. Μιχαήλ υποστήριξαν ως πιο κατάλληλο για προαγωγή τον κ.ο Α. Παπακυριακού, δεδομένου ότι από πλευράς αξίας, προσόντων και αρχαιότητας οι δύο επικρατέστεροι υποψήφιοι είναι περίπου ίσοι αλλά ο κ. Α. Παπακυριακού ασχολείται στην Διεύθυνση Προσωπικού και Διοίκησης και ασκεί πολύ σημαντικά καθήκοντα, περιλαμβανομένης της σύνταξης και εφαρμογής νομοθεσίας που σε ορισμένους τομείς είναι αρκετά πολύπλοκη. Στην εξέταση ενώπιον του Συμβουλίου έδωσε καλύτερη εντύπωση από πλευράς θετικότητας και υπευθυνότητας. Όσον αφορά ορισμένα σχόλια που αναγράφονται στις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις του από τον Γενικό Διευθυντή περί “σχολαστικότητας” και “ανασφάλειας” ανέφεραν ότι διερεύνησαν το θέμα και διαπίστωσαν ότι δεν μπορούν να ευσταθούν ούτε να γίνουν δεκτά γιατί εκτός του ότι δεν τεκμηριώνονται, όπως προκύπτει από τις εκθέσεις, δεν προέρχονται από τον άμεσα προϊστάμενο και αξιολογούντα λειτουργό του υπαλλήλου. Ανέφεραν σχετικά ότι κατά την διερεύνηση του θέματος διαπίστωσαν ότι ο κ. Α. Παπακυριακού διακρίνεται για την παρατηρητικότητα και την διερευνητικότητά του, που αποτελούν προσόντα με βάση τις εκθέσεις (ιδιότητα 9) εξού και ο εν λόγω υπάλληλος καλείται να ελέγχει την εργασία άλλων ομόβαθμών του και δεν πρέπει αυτές του οι ικανότητες να αποδίδονται ως σχολαστικότητα. Όσον αφορά το σχόλιο για “ανασφάλεια” ανέφεραν ότι από την σχετική διερεύνηση προέκυψε ότι αφορά την κάποια εμμονή του υπαλλήλου να ακολουθεί πιστά τις νομοθετικές πρόνοιες και τις διάφορες διαδικασίες που ισχύουν στην Αρχή, περιλαμβανομένης της κάποιας εμμονής του υπαλλήλου να επιζητεί την γραπτή έγκριση του Γενικού Δι-

ευθυντή για υπηρεσιακές οδηγίες που αφορούν σημαντικά θέματα που δυνατόν να έχουν επιπτώσεις, ενέργεια που θεωρείται απόλυτα ορθή και επιβεβλημένη στον δημόσιο τομέα όπου προβλέπεται και εφαρμόζεται η διοικητική ιεραρχία. Όσον αφορά την εργατικότητα, την υπευθυνότητα και τις διοικητικές ικανότητες του υπ' αναφοράν υπαλλήλου δεν μπορούν να αμφισβητηθούν και τούτο συνάγεται από προσωπική γνώση που έχει ο Πρόεδρος και άλλα δύο Μέλη του Συμβουλίου που μετέχουν της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού της Αρχής για την οποία ο κος Α. Παπακυριακού προσφέρει απεριόριστα τις υπηρεσίες του αλλά και από τα πολύ σοβαρά σημειώματα που υποβάλλονται στο Συμβούλιο για θέματα προσωπικού για την προετοιμασία των οποίων ο κος Α. Παπακυριακού συμβάλλει εξολοκλήρου. Η κάποια μικρή διαφορά στον τομέα της υπευθυνότητας από τον άλλον επικρατέστερο υποψήφιο οφείλεται στο ότι το αντικείμενο της εργασίας τους είναι εντελώς διαφορετικό. Όπως προκύπτει από τις εκθέσεις ο κος Α. Παπακυριακού βαθμολογείται όσον αφορά την υπευθυνότητα αναφορικά με τα θέματα προσωπικού για τα οποία, με βάση την νομοθεσία και τις διαδικασίες της Αρχής, δεν παρέχονται πολλά περιθώρια πρωτοβουλίας.

2.3.6.3 Οι κoi Σ. Καραβιώτης και Μ. Κωνσταντινίδης υποστήριξαν ως πιο κατάλληλο για προαγωγή τον κ. Γ. Κουρσάρο τον οποίον θεωρούν ότι υπερέχει σε αξία, προσόντα και αρχαιότητα.

2.3.6.4 Ο κος Δ. Μίτας δεν εξέφρασεν άποψη ποιον από τους δύο υποψήφιους θεωρεί ως πιο κατάλληλο για προαγωγή γιατί πιστεύει ότι οποιοσδήποτε από τους δύο προαχθεί θα αδικηθεί ο άλλος και ανέφερεν ότι θα πρέπει να δημιουργηθεί ακόμα μία θέση για να προαχθούν και οι δύο υποψήφιοι που κρίθηκαν ως οι πιο κατάλληλοι.

2.3.7 Το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν του ουσιαώδη στοιχεία, με αποχή του κ. Δ. Μίτα, έκρινε κατά πλειοψηφία, όπως προαναφέρεται, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) και το αποτέλεσμα της προφορικής εξέτασης, που διεξήχθηκε, ότι ο κος Α. Παπακυριακού είναι ο πιο κατάλληλος για προαγωγή στην θέση του Διοικητικού Λειτουργού Α' και αποφάσισε να τον προαγάγει στην πιο πάνω θέση."

Σαν αποτέλεσμα των πιο πάνω καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Ο πρώτος λόγος για την ακύρωση που προβλήθηκε από το δικηγόρο του αιτητή συνίστατο στην κατάληξη του Συμβουλίου ότι ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος όσον αφορά την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα είναι περίπου ίσοι. Η προσέγγιση αυτή των καθ' ων η αίτηση, κατά το δικηγόρο του αιτητή, σαφώς αντίκειται στη νομολογιακή αρχή, ότι τα κριτήρια συνεκτιμώνται για να εξευρεθεί ο κατάλληλος των υποψηφίων. Ακριβώς το Συμβούλιο αφού μελέτησε το περιεχόμενο των φακέλων και αφού συνεκτίμησε τα κριτήρια αυτά κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι δύο υποψήφιοι ήταν περίπου ίσοι. Έχω εξετάσει το περιεχόμενο των φακέλων των εμπιστευτικών εκθέσεων τόσο του αιτητή όσο και του ενδιαφερόμενου μέρους, καθώς και τα κριτήρια των προσόντων και της αρχαιότητας και κατέληξα στο συμπέρασμα ότι η κατάληξη του Συμβουλίου της Αρχής ότι οι δύο υποψήφιοι είναι περίπου ίσοι ήταν εύλογα επιτρεπτή. Οι δύο υποψήφιοι είχαν τα ίδια προσόντα και την ίδια αρχαιότητα και περίπου ίσοι όσον αφορά την αξία. Οι ελάχιστες διαφορές μεταξύ τους είναι οριακής σημασίας που δεν μπορούν να ανατρέψουν το συμπέρασμα του Συμβουλίου της Αρχής. Η αξία του υπαλλήλου κρίνεται με βάση τη γενική αξιολόγηση στις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις και όχι με βάση τη βαθμολογία στα επί μέρους στοιχεία (Βλέπε *Republic v. N. Roussos* (1987) 3 C.L.R. 1217). Εξάλλου δεν υφίσταται αρχή δικαίου που να καθιστά την αρχαιότητα (και στην παρούσα περίπτωση μιλούμε για διαφορά στην ηλικία μόλις 18 μηνών), ανεξάρτητα από τη φύση της προσφοράς και επίδοσης του υπαλλήλου, αυτοτελές στοιχείο κρίσης του υπαλληλικού προσωπικού δημοσίας αρχή ή οργάνου (Βλέπε υπόθεση *Νάγια Στυλιανίδου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1835).

Δεύτερος λόγος που πρόβαλε ο ευπαιδευτος δικηγόρος του αιτητή συνίσταται στον ισχυρισμό ότι το Συμβούλιο, αναφερόμενο στην απόφασή του μόνο για το ενδιαφερόμενο μέρος ότι ασκεί πολύ σημαντικά καθήκοντα περιλαμβανομένης της σύνταξης και εφαρμογής της Νομοθεσίας και μη αναφέροντας τίποτε για τα καθήκοντα του αιτητή, προσβάλλει την αρχή του ενιαίου μέτρου κρίσης. Παρέπεμψε δε το Δικαστήριο μεταξύ άλλων, στην απόφαση *Andreas Savva v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 675. Πράγματι στην απόφασή του το Συμβούλιο της Αρχής αναφέρεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ασκεί σημαντικά καθήκοντα περιλαμβανομένης της σύνταξης και εφαρμογής νομοθεσίας που σε ορισμένους τομείς είναι αρκετά πολύπλοκη. Η αναφορά αυτή του Συμβουλίου δεν μπορεί να υποδηλώνει ότι δεν έλαβε υπόψη και τα καθήκοντα του αιτητή. Εξάλλου στα σχέδια υπηρεσίας τόσο στα καθήκοντα όσο και στις ευθύνες αναφέρεται ότι για την εκτέλεση της εργασίας ανα-

- λαμβάνει την εφαρμογή της νομοθεσίας και μεταξύ των προσόντων το ίδιο σχέδιο υπηρεσίας απαιτεί πολύ καλή γνώση και ικανότητα εφαρμογής της Νομοθεσίας και των Κανονισμών της Αρχής. Η παρούσα υπόθεση διαφέρει από την **Andreas Savva** (πιο πάνω) όπου
- 5 η Επιτροπή άκουσε μόνο συστάσεις του Διευθυντού του ενδιαφερόμενου μέρους και παρέλειψε να ακούσει συστάσεις για τον αιτητή ο οποίος ήταν υπάλληλος σε άλλο τμήμα. Κατά την άποψή μου ο ισχυρισμός ότι υπήρξε περιορισμός της κρίσεως του Συμβουλίου με την αναφορά στα καθήκοντα του ενδιαφερόμενου μέρους, δεν
- 10 μπορεί να ευσταθήσει. Το Συμβούλιο είχε ενώπιόν του τους προσωπικούς φακέλους των υποψηφίων, τις εμπιστευτικές εκθέσεις και όλο το υλικό που αφορούσε τους υποψηφίους και είχε πλήρη γνώση και της υπηρεσιακής κατάστασης του αιτητή όσον αφορά τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες του και συμφώνησε με την άποψη
- 15 του Διευθυντή ότι ο αιτητής ήταν κατάλληλος για προαγωγή στην επίδικη θέση. Η αναφορά του Συμβουλίου στα καθήκοντα του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν εύλογη και επιτρεπτή και δεν συνιστούσε προσβολή του ενιαίου μέτρου κρίσεως των υποψηφίων.
- 20 Τρίτος λόγος για τον οποίο ο δικηγόρος του αιτητή ζητά την ακύρωση είναι ο ισχυρισμός του ότι το Συμβούλιο στην απόφασή του της 29/1/94 αναφερόμενο στις προσωπικές συνεντεύξεις των υποψηφίων παρατήρησε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος έδωσε καλύτερη εντύπωση από πλευράς θετικότητας και υπευθυνότητας σε αντίθεση
- 25 με τη θέση που καταγράφεται στα πρακτικά της 26/1/94 ότι και τα δύο μέρη κατά την προφορική εξέταση είχε αξιολογηθεί η απόδοσή τους ως πολύ καλή. Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή ότι η αιτιολογία αυτή είναι παράνομη και δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου. Παρέπεμψε δε στα "Πορίσματα Νομολογίας του
- 30 Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959 του Στασινόπουλου και παρέθεσε δύο εδάφια από τις σελίδες 267 και 188. Τα εδάφια αυτά πραγματεύονται τη μη νόμιμη και πλημμελή αιτιολογία απόφασης όταν δεν στηρίζεται και/ή αντιμάχεται τα στοιχεία του φακέλου. Στην
- 35 παρούσα όμως περίπτωση δεν πρόκειται περί στοιχείων του φακέλου αλλά αποτελεί περαιτέρω εξειδίκευση της κρίσης του Συμβουλίου όσον αφορά την αξιολόγηση της προφορικής εξέτασης των υποψηφίων που έγινε την προηγούμενη συνεδρία. Η περαιτέρω αυτή εξειδίκευση, δεν αναιρεί την προηγούμενη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση αλλά την εξειδικεύει και
- 40 την συμπληρώνει. Η αναφορά του Συμβουλίου ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατά την προφορική εξέταση έδωσε καλύτερη εντύπωση από πλευράς θετικότητας και υπευθυνότητας δεν καθιστά την πράξη παράνομη ή την αιτιολογία πλημμελή. Ήταν εύλογο για το Συμβούλιο να εξειδικεύσει την κρίση του όσον αφορά την προφορική

εξέταση κατά τη συνολική εκτίμηση των υποψηφίων, αφού έλαβε υπόψη συνολικά τα καθιερωμένα κριτήρια, την απόδοση στην προφορική εξέταση και τις συστάσεις του Διευθυντή.

Τέταρτος λόγος που προβάλλει ο δικηγόρος του αιτητή για την ακύρωση της διοικητικής πράξης, είναι ότι δεν μπορεί να ευσταθή- 5
σει η θέση των καθ' ων η αίτηση ότι δεν τεκμηριώνονται οι παρατηρήσεις του Γενικού Διευθυντού για το ενδιαφερόμενο μέρος για σχολαστικότητα και ανασφάλειά του.

Πράγματι σε τρεις εμπιστευτικές εκθέσεις των ετών 1987, 1988 10
και 1989 ο προσυπογράφων Γενικός Διευθυντής παρατηρεί ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είναι σχολαστικό και ανασφαλές. Παρατηρώ ότι στις τέσσερις τελευταίες εκθέσεις των ετών 1990, 1991, 1992 και 15
1993 δεν υπάρχει καμία παρατήρηση ή σχόλια για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Το Συμβούλιο αναφέρει για το θέμα αυτό στην απόφασή του, ότι έχει διερευνήσει το θέμα και κατέληξε ότι δεν ευσταθούν, δεν τεκμηριώνονται ούτε μπορούν να γίνουν δεκτές οι παρατηρήσεις αυ- 20
τές του Γενικού Διευθυντή των ετών 1987, 1988 και 1989. Αιτιολογώντας την απόφασή του το Συμβούλιο αναφέρει ότι οι παρατηρήσεις αυτές δεν έγιναν από τον αξιολογούντα λειτουργό και δεν τεκμηριώνονται από τις ίδιες τις εμπιστευτικές εκθέσεις. Παρατηρεί δε 25
ότι το ενδιαφερόμενο μέρος διακρίνεται για την παρατηρητικότητατά του και τη διερευνητικότητά του που αποτελούν προσόντα με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις (ιδιότητα 9), και ο Γενικός Διευθυντής παρά τα σχόλιά του δεν εμείωσε τη βαθμολογία του ενδιαφερόμενου μέρους. Είναι φανερό ότι το Συμβούλιο δεν περιορίστηκε απλώς σε αναφορά ότι διερεύνησε το θέμα, αλλά προχώρησε και 30
στην αιτιολογία της απόφασής του. Το Συμβούλιο κατά τη διερεύνησή του έλαβε υπόψη στοιχεία του φακέλου και όχι εξωγενή στοιχεία τα οποία να μην κατονομάζει. Το Συμβούλιο είχε το δικαίωμα να διερευνήσει τα σχόλια του Γενικού Διευθυντή εξετάζοντας στο 35
σύνολό τους όλα τα σχετικά στοιχεία του φακέλου. Η κατάληξή του ήταν εύλογη και αιτιολογημένη.

Πέμπτος λόγος που προβάλλεται από το δικηγόρο του αιτητή είναι ότι το Συμβούλιο έλαβε υπόψη τις προσωπικές γνώσεις των μελών του αναφορικά με την εργατικότητα, υπευθυνότητα και τις δι- 40
οικητικές ικανότητες του ενδιαφερόμενου μέρους. Η εισήγηση του ευπαίδευτου δικηγόρου είναι ότι το διορίζον όργανο δεν νομιμοποιείται να λαμβάνει υπόψη εξωγενείς παράγοντες, θεωρώντας τις προσωπικές γνώσεις των μελών σαν τέτοιες, και ότι προσβάλλει

την αρχή του ενιαίου μέτρου κρίσεως των υποψηφίων. Πράγματι από τα πρακτικά της συνεδρίας του Συμβουλίου της 29/1/94 φαίνεται ότι το Συμβούλιο στη διαμόρφωση της τελικής του απόφασης έλαβε υπόψη, σε κάποιο βαθμό, τις προσωπικές γνώσεις μελών του

5 όσον αφορά την εργατικότητα, την υπευθυνότητα και τις διοικητικές ικανότητες ενός των υποψηφίων, δηλαδή του ενδιαφερόμενου μέρους, αναφέροντας και τη σχετική αιτιολογία της τέτοιας γνώσης. Κατόπιν εξέτασης του θέματος αυτού και κατόπιν μελέτης της νομολογίας έχω καταλήξει στο συμπέρασμα, υπό τις περιστάσεις

10 της παρούσας υπόθεσης, ότι η ακολουθηθείσα διαδικασία στο θέμα αυτό από το Συμβούλιο ήτο εφικτή και εύλογη και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ικανοποιητικός λόγος ακύρωσης της διοικητικής πράξης. Η θέση αυτή υιοθετήθηκε από τη νομολογία και ιδιαίτερα στις αποφάσεις *Andreas Frangos v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 312 όπου

15 στη σελίδα 333 αναφέρεται:

“A thing which was definitely established by these documents is that, in selecting the Interested Party for appointment, the members of the Respondent Commission adopted the course of

20 relying, to a certain extent, on their own personal views about one of the candidates before them, viz. the Interested Party; this aspect of the case has presented me with a matter requiring careful consideration; in the end, on the basis of valuable guidance derived from the relevant principle of administrative law in Greece, I have

25 reached the conclusion that, in the circumstances of this particular case, and in the absence of any provision of law to the contrary effect, the course adopted by the members of the Commission was properly open to them and it does not amount to a sufficient reason for annulling the appointment of the Interested Party.”

30 Και στη σελίδα 336 της ίδιας απόφασης λέγεται:

“In the present case it appears, from the material before me, that the Respondent Commission has taken into account

35 personal views of its members regarding the ability and experience of the Interested Party as an administrator; and it has relied on his experience as an element tending to establish, inferentially, the possession by him of knowledge required under paragraph 1(c) of the relevant scheme of service.”

40 (Βλέπε επίσης *Kleri Angelidou and Others v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 520, *Ierides v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 165 και Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελίδα 356).

Καταλήγοντας κρίνω ότι ο αιτητής αν και ο ίδιος αξιόλογος υποψήφιος, δεν απέδειξε την απαιτούμενη από τη νομολογία έκδηλη υπεροχή.

Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. 5

Δεν εκδίδω καμία διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.